

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2011 / december

Miben várom a változást egyházunkban?

Várákozni adventben is nehéz, talán a tettek segíthetnek értelmet adni a várákozásnak: milyen tettekre lenne szüksége egyházunknak ahhoz, hogy az optimális felé mozduljunk közösségeinkben, míg megérkezik a Vőlegény? Én ebben várom a változást egyházunkban – és tesztek is érte:

IFJÚSÁGRA NYITOTSÁGBAN

Ez a legsürgetőbb feladat. Ha valami elromlott egy közösségben – legyen az család, gyülekezet vagy egyház, esetleg társadalom –, ott lehet újat kezdeni, ahol gyerekek, fiatalok figyelmét, érdeklődését, tisztaságát kaphatjuk ajándékba az Úristentől, hogy valami jobbat írjunk az ő szívébe, az ő lelkükbe. Tudom, minden generáció felismeri: mi sem vagyunk jobbak apáinknál. Mégis, csak ezzel az ifjúságunk iránti bizalommal léphetjük át romjainkat, csak az ővelük való újjáépítés lelkülete hozhat eredményt. Hiszen ők lakják be azt, amit mi építettünk, ők mondhatnak véleményt arról, amit mi előttük végeztünk. Segítsük hát a beilleszkedésüket a gyülekezetbe, az egyházba, örüljünk neki, ha mellénk állnak Isten országa építésében! Ők mindig másképp látnak, mint az előző generáció, de ezért is fontos a véleményük: még minket is kritizálhatnak, ha valami elszegényedett, kifakult, elsivárosodott a kezeink között. Ezért óriási lehetőség az iskola, óvoda, hitoktatás. Jaj nekünk, ha csak megtartandó munkahelyet, kereseti lehetőséget látunk bennük!

GYÜLEKEZET-KÖZPONTÚSÁG FELISMERÉSÉBEN

Az egyház gyülekezeteiben él. Régi, bölcs igazság ez. Semmi nem pótolja a gyülekezetet, mely mint cseppben a tenger hordozza az egyház jellemzőit, akkor is, ha nem tud minden egyházi szolgálatot egymaga vállalni. Nem lehet ezért semmit sem kezdeni az olyan egyházképlettel, mely felülről lefelé, a szervezettől a gyülekezet felé akar életet lehelleni az egyházba. Még kevésbé alkalmas a kívülről befelé ható kegyelem emlegetése, mely az egyházsorvasztás egyik hamis érve volt az elmúlt évtizedekben. Sem intéz-

mények, sem programok, sem sajtójelenlét nem pótolja azt, ami elsősorban a gyülekezetekben kell hogy történjék. Mi történik a gyülekezetekben? Ha nem életre kelt az ige, igehirdetés, akkor lassan elhal a vallásos beszéden tájékozódó, még kánaáni nyelven is érteni tudó idősök közössége. Vagy történik az ige nyomán életekben és közösségekben valami, ami nem csupán őriz, de változtat, jövőt épít kívül és belül, a lelkében is. Alakuljanak új gyülekezetek népünk belső elvándorlása okán! Men-

jünk utána népünknek infrastruktúránkkal, jelenlétünkkel. De élet abból sem lesz, ha csak biztatgatjuk magunkat: ébredés kellene! Ez is az Isten ajándéka! Amikor készek leszünk elfogadni, Isten ad majd ébredést. Amikor készek leszünk egymás kegyességét is értékelni, nemcsak bírálni. Ha feltételezzük, hogy a másik másmilyen hitbéli látása nem az én bosszantásomra van, hanem lehet az én kegyességem kiegészítése, korrekciója is. Milyen hiányos lenne az egyház Péter hirtelenkedése, Pál szenvedése vagy János szeretete nélkül! Mindezekre szükség van. Amíg e helyett a magunk erejéből, látásából szeretnénk egyházat építeni, fenntartani, csak romosodást látunk majd. Harmadik út nincsen. Ez bizony keskeny út.

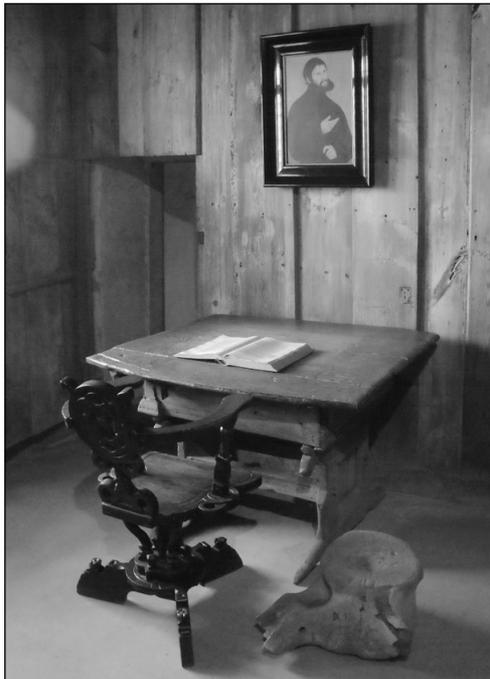
SZOLGÁLATAINKBAN VÉGZETT MINŐSÉGI MUNKÁBAN

Valami elveszett az elmúlt egyházbomlasztó időkben. A munka becsülete. A minőség forradalma – ahogy Németh László szeretett volna „reformátusul” tanítani. Elterjedt a magyarság körében is (vö. református = magyar vallás!) a konkolyvetés. Széthúzás, irigység, kivagyiság. Ezzel együtt a pontatlanság, terjengősség, lazaság, tunyaság. Idővel és szellemi-lelki-emberi erővel, értékekkel való tékozlás. Tehetségfecsérlés, igénytelenség. Elterült gyülekezeteinkben a középszerűség, a kicsinyesség. Nehezen váltható példáit sorolhatjuk az önzésnek és a szolidaritás megfakulásának. A minőségi munka önmagunk minősítésén túl Isten szolgálata, sőt Isten általunk történő minősítése is. A munkát pedig az is értékeli, hogy miként honorál-

juk. Méltó a munkás a maga bérére. Ez nem mindig pénz-kérdés, sokszor inkább az elismerés hiánya. Merjük megköszönni a jól végzett munkát, merjünk Istennek és egymásnak is hálásak lenni. Persze, ennél jobb állapotban levő közösségeink is vannak. Ez a kép csak azért ilyen komor, hogy sokkoljon. Mégis elgondolkoztató, hogy laikusaink bevonásáról milyen óvatosan döntünk, a reformáció egyházaként! A lelkész-központúságot oldandó csak a minőségi jelenlét lehetősége marad a jövő egyházépítéséhez lelkészi és nem lelkészi köreiben egyaránt. Külön bocsánatot kérek azoktól, akik nem ezt képviselik, akik nem erre ösztönöztek életpéldájukkal, hitharcokkal. Akik élték a maguk hősi helytállását családban, gyülekezetekben, hóstelenített, szürkévé gyúrt korunkban. Emberileg ők tartották még meg egyházunkat, gyülekezetünket. Mégis nagy veszély az, hogy szórványosodunk lélekben is. Fordítsuk ezt a folyamatot a javunkra! Predestinációs szemléletünk megengedi, hogy az egyben mi sokat lássunk. Az egy nálunk is világot meghatározó lehet. Az egy minőségi ugrás a semmihez képest. Ki-ki kezdje hát a minőség számonkérését saját magán, az egyen. Aztán a kegyelmes Isten egyből kettőt, kettőből sokat formálhat!

KÖZÖSSÉGÉPÍTÉSSEN

Jézus nyomában sosem szégyen tanulni. Egyszemélyes vezetésre kiképzett lelkipásztoraink mint valami utolsó hadállást védelmezik a parókiális rendszert, mert ezt tanulták. Két évszázada a lelkipásztor polihisztor volt, közösségének mindenese. Ma már ez egyre kevésbé lehetséges. Sok lelkész kiégésének, korai kiüresedésének, megkockáztatom: lelki vagy fizikai halálának oka. Akik képesek közösségeket építeni, nem kevés esetben – a legjobbak is – csodálói kört szerveznek maguk köré, néha öntudatlanul is. Aztán költözés, nyugdíjazás, esetleg haláleset kapcsán kiderül: sok gyülekezetben újra kell építeni a közösséget is. A klikkek, szimpátiacsoportok erősítése nem gyülekezetépítés. Így kell-e lenni ezeknek, testvérek? Nem arra kaptunk felhatalmazást, hogy Jézushoz gyűjtsünk embereket? Néki növekednie kell, nekem pedig alábbszállnom! Ha Jézus kettével küldte ki tanítványait, nem csapatépítést kellene tanulnunk inkább? Nem közösségekben kellene a jövő gyülekezeteinek, testületeinek, lelkipásztorainak gondolkozni? Kell egy csapat! A csapatépítés a lelkivezetés feladata. Ismerje meg, beszélgessen, figyeljen oda minden lelkipásztor, presbiter azokra a gyülekezeti tagokra, motiváltságukra, akikből

alkalmas munkatársak, szolgatársak képezhetőek. De ez nem az én csapatom! Én is csak része vagyok az Úr nagy ügyének. Lehet, hogy fontos része, de a testben nem mondhatja egyik tag a másiknak: nincs rád szükségem. Ma megkeseredett lelkészek, presbiterok, egyháztagok szédülnek át más hitek, más közösségek körébe, néha a semmibe, mert sértődésből, emberkedésből, haragból nem tudunk közösséget építeni. Mert önmagunk megalázásával kellene kezdeni a másik felemelését. Mert az egymást különbnek tartásatok indulatát kellene meghonosítani közösségeinkben, és nem a „ki kivel van” uram-bátyámos indulatot. Ez utóbbi nem jézusi és nem használ, sőt rombol az egész egyházban. A lobbierdek is lehet önérdék, mi köze az ilyen lelkületnek Krisztushoz? A Mammonnak vagy Istennek szolgálunk?

MINDENEKBE SZERETETTEL

Elérkeztünk rövid vázlatunk utolsó, de talán legfontosabb részéhez. Nem volt felesleges Ágoston egyházatyja figyelmeztetése: mindenekben szeretet. Talán legerőteljesebben felirataink, elnevezéseink lepleznek le minket: lelkészi hivatal! Nem lelkipásztori fogadóóra, hanem hivatali idő. Jaj nekünk, egyházat, gyülekezetet építőknek, ha nem az csendül ki az elnevezéseinkből, munkáink lelkületéből, amit az első keresztyének még tudtak: ezek szeretik egymást. Miért meglepő a mi egyházunkban, ha valaki „főnökként” emberségesen, esetleg krisztusi módon viselkedik? Nem ilyennek kellene lenni az alaphelyze-

tűnknek? De ha nem ilyen a légkör minden egyházi intézményben, gyülekezetben, akkor kit képviselnek ott? Miért kell a gyanakvás lelkének engedni ott, ahol a fiak szabadságában élhetnének? A szeretet elfogadóképessége a helyes istenismeretben, önismeretben gyökeredzik. Önmagát is el kell fogadnia a szolgálatban élőnek az élet folyamatában, változásaiban is. Szeresd az Istent és szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Ezt állandóan tanuljunk, gyakorolnunk kell.

Annyi lehetőség van arra, hogy egymással találkozáskor gazdagítsuk egymást, egymás hite által épüljünk – ez lenne a leg-szebb ajándékunk Istennek! Ha így van, így lesz: legyen Istené a dicsőség érte!

Peterdi Dániel

AZ ELMÚLT IDŐSZAK FONTOS ESEMÉNYE

- a 2011. április 13-ai közgyűlés óta május 4-én, június 15-én, szeptember 7-én és október 5-én tartottunk esperesi-gondnoki értekezletet; szeptember 7-én pedig tanácsulést;

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- kerületi lelkész-találkozó a székházban 2012. január 9-én hétfőn

Élet a teológián

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2011/2012-es tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Teológia, Egyházkerület, Vértesaljai Egyházmegye, Erdélyi ebéd, Budapest-Északi Egyházmegye, Lelkész parlamenti képviselők, Zsíroskenyeres agapé, Mátyásfüldi Egyházközség, Ráckeresztúr (KIMM), Tolnai Egyházmegye, Kecskeméti Egyházközség

PROGRAMOK:

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Bíró Zsuzsa* V. éves közösségi presbiter vezetésével. *A férfi-női identitásról a Biblia tükrében* címmel háromestés előadást-beszélgetést szerveztek külön nő és férfi hallgatók részére *Sipos Ábá Almos* és *Takaró Károlyné* közreműködésével. Adventben evangélizációs-hitmélyítő alkalmakat szerveztek, amelyeken *Végh Tamás* fasori lelkész volt a meghívott igehirdető. Adventi esték során meghívott volt *ifj. Takaró Tamás*, *Somogyi Péter* és *Balogh László Levente* lelkészek. Bögre körüli alkalmon *Pap Anette* és *Pecsuk Ottó* voltak a diákság vendégei.

Bögre körül Papp Anettel

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő estéjként **Otthonórákat**, melyek felsőbbéves teológus hallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója a **Kozmosz és én**, a nagy világmindenségből magunkig jutottunk el. Erről szóltak a bibliakörök és a közös esték is. Ennek keretében hangzott el előadás a föld és a teremtés összefüggéseiről *Czövek Tamás* lelkésztől, egy másik kontinensen szerzett tapasztalatokról mesélt képekkel együtt *Győri Katalin* tanár (Baár-Madas), keresztyének feliratokon, üvegablakokon, művészi alkotásokon hagyott nyomairól Európában vetített és beszélt *Dull Krisztina* (Egyházművészeti Intézet), az Ágoston Sándor Alapítvány is beszámolt tevékenységéről és nyári táborairól *Horváth Ákos* vezetésével, estet rendezett a Közösség Magazin *Pete Violetta* főszerkesztő szervezésében.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2011/2012-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és -hétvégét szerveztünk, amelyeken jelentős számban voltak határon túli utak is: **Beregdéda** (Kárpátalja), *Nagybégány*, *Kisbégány*; **Tolnai egyházmegye:** *Fadd* (presbiteri konferencia), *Bátaszék*, *Alsónyék*,

Teológusnap Várpalotán

Kárpátaljai barátkozás

Teológusok a tolnai presbiteri konferencián

Kölesd, Decs, Tolna-Mözs; Várpalota (DT), Abaújszina (Felvidék) Perény, Miglec; Hévízgyörk, Aszód, Ócsa, Ráckeresztúr (KIMM Drogrehabilitációs Központ), Halásztelek-Tököl

Evangelizációs szolgálat: **Schweitzer Otthon** (6 fő), **Százhalombatta** (5 fő), **Budapest-Mátyásföld** (6 fő), iskolai csendesnap: **Szentmártonkáta** (4 fő)

A teológusnapok szervezésében tevékenyen részt vett *Németh Tamás* és *Tóth Zsuzsa* V. éves teológus.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSOK

Az őszi szünetben **Reformáció Wittenbergben** címmel tanulmányi kirándulást szerveztünk *Németországba*, felkeresve **Luther** és **Bach** életének és tevékenységének főbb helyszíneit. Bejártuk *Eisenachot*, onnan felsétáltunk *Wartburg* várába. Majd *Erfurt* és *Weimar* érintésével *Eislebenben*, Luther szülőhelyén éjszakáztunk. *Halle* megtekintése után jutottunk el *Wittenbergbe*, utunk egyik fő céljához. Hazafelé rövid sétát tettünk a festői *Drezdában*. Az útról tájékoztatást adtunk különböző fórumokon (Reformátusok Lapja, Parókia Portál, Téka c. újság). Decemberben a dékán, tíz hallgató és doktorandusok **Járjátok körül Sion!** címmel szentföldi tanulmányúton vettek részt.

A TEOLÓGUSOK ALAPÍTVÁNYA: AZ ÁGOSTON SÁNDOR ALAPÍTVÁNY

Az elmúlt nyáron is több építőtábort szervezett az Alapítvány, ezek során **Gyulafehérváron** és **Alvinczón** (Erdély) (villámcsapás során leégett a parókia-gyülekezeti ház) munkálkodtak, ide az őszi folyamán is visszatértek hallgatók. Felépült a szörványiskola csűrje és rendeződött az udvar **Felőrön** (Erdély) a protestáns szakkollégium hallgatóinak munkájával. A kalotaszegi **Zsobokon** gyermekotthonosoknak szerveztek tábori teológusok, csakúgy, mint a vajdasági **Módoson**, ahol nagy hangsúly esett a hagyományörzésre. A felvidéki **Körösön** (Rozsnyó mellett) fizikai munkát végeztek a teológusok, folytatták a gyülekezeti ház felújítását és a fakitermelésben is részt vettek.

A ködös Eislebenben

NYÁRI TÁBOROK

Nyáron bekapcsolódtak a teológusok a **Csillagpont** (Tata) ifjúsági találkozó munkáiba csoportvezetőként, segítőként, valamint az **Isten a szekéren** című programmal (Novellaszekér) és a **Szabadság útjelzői** című, a tízparancsolatra épülő interaktív kiállítással voltak jelen. Majd ezt a kulturális missziót folytatták a **Művészetek Völgyében** a teológusok és ifiek, idén főleg **Taliándörögden** és **Ócsa** községben, kiegészülve a **Közösség Magazin** (Parókia Portál) szintén interaktív installációjával. A taliándörögdi református templomban **Dull Krisztina** (Egyházművészeti Intézet) és **Demjén Anna** fotókiállítását láthatták az érdeklődők, és számos más programot (előadás, zenekarok, táncház, beszélgetések) szerveztek a teológusok.

Bölcsföldi András spirituális

IFJÚSÁGI RENDEZVÉNY-TERVEK 2012 TAVASZ-ŐSZÉRE

Hirdetést a PARÓKIA portálon olvashatunk majd

DM Kerületi ifjúsági találkozó 2012. május 18-19. mely a REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL IFJÚSÁGI RENDEZVÉNYE:

Z E F I R

Helyszín: Budapest, Kálvin tér - Ráday utca „elfoglalása”,

- A budapesti ifik meghívhatják a vidéki ifiket,
- „Mi vagyunk a Református Egyház” – bemutatkozó sátrak felállítása,
- Ifjúsági zenekarok találkozója a Kálvin téren
- A Zarándok útja – végigjárásának élménykertes rendezvénye,
- A Kerületi Székház felfedezése.
- Közös nagy éneklés a Ráday utcán fáklós felvonulással,
- Evangelizáció, bizonyágtételek a Kálvin téren,
- Lelkés stand-up, kávéház,
- Napraforgók játszótér a gyerekeknek

Minden lelkipásztort hívunk és bátorítunk a találkozó legjobb megszervezésében való együtt gondolkodásra – megynként az ifjúsági referenseknél lehet jelentkezni –, hogy valóban legyen „miénk” a Ráday utca és a Kálvin tér!

Beindult az

IFI-KAP-TÁR

Ifjúsági szolgálatot segítő honlap a PARÓKIA PORTÁLON, mindenkinek szeretettel ajánljuk – használatra, de feltöltésre is! Várjuk az anyagokat, hogy megismerjük és segítsük egymás munkáját, s lépünk egyet a közös gondolkodásban!

1/ EGYHÁZKERÜLETI HITANOS-KONFIRMANDUS KONFERENCIÁT SZERVEZÜNK A KECSKEMÉTI EMMAUS HÁZBAN – gyülekezetek hittanos és konfirmandus (12-14 évesek) csoportjainak:

2012. július 2-7.

Információ, jelentkezés: fodoram2010@gmail.com

2/ ZENEI KONFERENCIÁT SZERVEZÜNK:

„**Őt és újat hozni a tárházból**” (Mt 13,52), azaz régi és jelenkori zenei kincsünk közös felfedezése, felelevenítése – gyülekezetként két-két embert várunk, akik ezt tovább is tudják adni gyülekezetükben, hogy szolgáljanak a tanult énekinccsel.

Galyatető, 2012. július 9-15.

Információ, jelentkezés: fodoram2010@gmail.com

3/ A 25+ KOROSZTÁLYNAK SZERVEZÜNK KONFERENCIÁT, a „szingli-létből” való kimozdítása, s értékes kapcsolatok építésének segítésére – gyülekezetként 2-3 embert várunk, akik felnőtt fiatalokként keresik helyüket, társukat egyházunk közösségében.

Galyatető, 2012. október

Információ, jelentkezés: fodoram2010@gmail.com

Fodorné Ablonczy Margit
egyházkerületi ifjúsági lelkész

TANÁCSÜLÉSI HATÁROZATOK

2011. szeptember 7.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET 2011 ÉVI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. Az egyházkerületi tanács a székház bejáratának kialakítási munkálatainak folytatásához a tartalék terhére 8 millió forint fedezetet biztosít.
2. Az egyházkerületi tanács a Horánszky utcai ingatlan állagmegóvására a tartalék terhére 10 millió forint fedezetet biztosít.
3. Az egyházkerületi tanács a Kontraszt-kiállításra a tartalék terhére 6 millió forint fedezetet biztosít 2011-ben.
4. Az egyházkerületi tanács a Mátraházi Konferencia-központ csapadékvíz-elvezetésének megoldásához a tartalék terhére 2 millió forint fedezetet biztosít.

7. LELKÉSZI VIZSGÁRA JELENTKEZŐK AJÁNLÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács **Dányi-Nagy Márió, Édes-Fogarasi Tünde, Imre Zita, Kiss Andrea, Lakó István, Máthé Zoltán, Molnár Zsolt, Murányi Melinda, Pogrányi Károly, Ruzsa-Nagy Zoltán, Skultétyné Fekete Katalin, Tamás Balázs, Tóth Emese Tünde, Tarcsáné Jankó-Szabó Csilla** lelkészi vizsgára bocsátásához ajánlását adja.

8. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

Az egyházkerületi tanács **Kondorosyné Alexandrova Marianna** lelkészi képesítésének hatályát – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – azonnali hatállyal megszünteti.

9. A BUDAPEST-CSEPEL-KIRÁLYERDŐI EGYHÁZKÖZSÉG IMAHÁZÁNAK ELADÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács hozzájárulását adja a Budapest-Csepel-Királyerdői Egyházközség Budapest XXI. Vesszősfia János u. 20. sz. alatt található 202046 hrsz-ú házasingatlana elidegenítéséhez.

10. A BUDAPEST-CSEPEL-KÖZPONTI EGYHÁZKÖZSÉG MINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Budapest-Csepel-Központi Egyházközség „kiemelt” minősítését azonnali hatállyal megszünteti.

KÖZGYŰLÉS

2011. november 10.

Püspöki jelentés

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Legutóbbi közgyűlésünk óta oly sok minden történt kerületünkben, egész egyházunkban és nemzetünk életében is, hogy jelentésemet nemcsak az idő rövidsége okán vagyok kénytelen korlátozni, hanem azért is, mert lehetetlen mindent tételesen előadni. Ezért engedtessek meg, hogy most csak rövid megjegyzéseket fűzzek a mögöttünk álló fontosabb eseményekhez. Viszont, ha szükséges, lényegre mutató irányokat is szeretnék bemutatni.

Hosszú hónapok óta kedves ígém a Példabeszédek könyvének nagyszerű igazsága: „Minden időben szeret, aki igaz barát, és testvérül születik a nyomorúság idejére!” (Péld 17:17) Olyan korban élünk, amikor hajlamosak vagyunk arra, hogy egész életünket kizárólag számok tükrében szemléljük, sőt olykor nem is a számok tartanak elénk tükröt, hanem eleve a mennyiségek határozzák meg egész életünket. Ennek viszont mindig az eleven közösségek látják legnagyobb kárát, különösen egyházunkban. A hozzám érkezett esperesi jelentések, melyek egyházmegyei közgyűléseken hangzottak el, és a 2010. esztendőre tekintenek vissza (mint ahogy

a kerületi szakbizottságok jelentései is), nem győzik hangsúlyozni ezt a veszélyt. Espereseink jól látják, hogy olykor pénzhez, vagy más, nem spirituális dimenzióba tartozó tevékenységekhez, megint máskor nagy politikai átalakulásokhoz, olykor-máskor különböző polgári szervezkedésekhez vagy egyszerű ügyeskedésekhez vagyunk hajlamosak hozzákötni egyházunkat, de elsősorban is gyülekezeteink életét, és már szinte be sem merjük vallani, milyen könnyen elsikkad a lényeg, az eleven, lelki, krisztusi közösség. Bizony, nagy kísértés, hogy megszűnjünk egymás barátai lenni, és hogy éppen a nyomorúság idején ne tudjunk leginkább testvérül lenni. Pedig országunk állapota, a lehangolt szétesettség, a csüggedés, az éppen csak fenntartható keretek, s mindezek között a lelki kiüresedésben vergődő ember, aki megannyi teher és kilátástalanság alatt roskadozik, éppen ezért kiált, éppen erre vár a leginkább. Szépen mondja az ige: testvérül születik. Testvérül születni... ezt nem lehet parancsba adni, az igaz barát születik, mégpedig testvérül születik. Ha szabad az Ó- és Újszövetség titkos összefüggésében szólni, mi tudhatjuk, hogy ez a születés nem is alkalmi adottság, hanem az örökkévalóra néz. Fogalmazzuk, értjük így az igét: testvérül *újjá-születik*. Mert aki újjászületett, az minden időben testvér – igen, a nyomorúság idején, a gyászban is, a terhek vállalásának parancsoló kényszere alatt is, de az örömben, a hálaban és a reménykedő tervezés-

ben is. Így köszönöm meg a magam és egész családom nevében, hogy a mögöttünk álló néhány hónapban édesapám, majd édesanyám halálakor kimondhatatlan sok vigasztalást, erőt kaptam sokaktól, akik testvérül születtek nekünk a nehéz időben. Legerősebb vigasztalást Krisztus igéjéből vettem: „Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én parancsolok néktek. Nem mondalak többé titeket szolgálknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondtalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjeteek és gyümölcsöt teremjeteek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevében, megadja néktek. Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek.” (Jn 15,14-17) Így emlékezem meg szüleimmel együtt a legutóbbi közgyűlésünk óta elhunyt lelkipásztor testvéreinkről: Bogyo Ferenc volt törökbálinti lelkipásztorról, Bolyki János professzor úrról, Sebestyén Benedek volt nagykáta, Orosz Ferenc péceli és Somogyi László szalkszentmártoni lelkipásztorról, valamint Czíko Attila Józsefről, aki aktív szolgálatban volt Dunapatajon. Különös nemzedéke ők egyházunknak, hűségben, tudományban, helytállásban, szerénységben és alázatban aligha érhetünk nyomdokukba. A boldog feltámadás reménye alatt emlékezünk rájuk, s kérjük Isten vigasztalását gyászoló szeretteikre.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Hadd szóljak először a legfontosabbról, a lelki, krisztusi közösség legegységesebb valóságáról, gyülekezeteinkről. Kerületünk néhány esztendei toporgás után bátor (vagy bátortalan) lépést tett, és ebben az esztendőben hozzákezdünk új gyülekezetek megszervezéséhez. Ennek a munkának, természetesen, kockázata is van, nem is egy. Talán a legkisebb kockázat az, hogy képesek leszünk-e évről-évre megteremteni és folyamatosan biztosítani az anyagi feltételeket. Ennél már fogósabb kérdés, hogy megfelelően mértük-e fel a lehetőségeket. A legnehezebb kérdés azonban a személyi alkalmasság. E téren jó és rossz hírekkel egyaránt szolgálhatok, most nevek és helyek említése nélkül, példázatosan. Hálásan elmondhatom, hogy néhány településen a szolgálatra kirendelt fiatal lelkipásztorok igen szép evangélizáló, szervező és építő munkát végeznek. Jó reményünk van arra, hogy rövid idő múlva új egyházközösségek megalakulásáról számoljunk be – s ezen most nem a szervezeti-igazgatási egységet értem, hanem a lelki-krisztusi közösséget. Hogy aztán mikor kerül templomtető a gyülekezet fölé, azt nem tudom megmondani, de talán nem is ez a lényeg, hanem az, hogy a Krisztusban új életet nyert emberek megízlelik a keresztyénség nagyszerű titkát, a szentek közösségének erejét. Néhány esetben azonban (nyilvánvaló, valljuk meg!) melléfogtunk. Abban a tekintetben is, hogy a munkára alkalmasnak gondolt személy csakhamar alkalmatlannak bizonyult, mert nem értette, nem fogta fel, hogy gyakorlatilag misszionáriusi feladatai vannak, és mindegyre hagyományos parókiális lelkészi munkakörben kívánt tevékenykedni olyan körülmények közepette, ahol az még nem lehetséges. De abban a tekintetben is melléfogtunk, hogy az adott települést korábban gondozó, oda kijáró lelkipásztorok némelyike kifejezett támadásnak, egyház-igazgatási agressziónak vette, hogy élni kívánunk a lehetőséggel, és igyekeznünk egy-egy közösséget saját lábra állítani. Lettek aztán ebből civakodó megnyilatkozások, állpresbitériumi beadványok és köztisztviselési tanácsalanságok. En milderre a Példabeszédek könyvének egy másik versével felelhetek: „Miért van a vétel ára a bolondnak kezében bölcsesség megszerzésére, holott nincsen neki elméje.” (Péld 17,16) Magamat is intem, persze, türelemre, és bizonyos vagyok abban, hogy ami most nem jutott el a szíveikig, az előbb-utóbb odaérkezik. Sajnálom ugyanakkor, hogy ezzel csak megtoldjuk a már amúgy is elvesztegetett időt. Együttal örömmre szolgál, hogy kormányzatunk felelősei jól értik ennek a szervező munkának a jelentőségét (talán jobban,

mint néhány lelkipásztorunk, kik még mindig a kommunizmus közösség-sorvasztó bűvöletében partizánkodnak). Köszönjük a kormányzati támogatást a szervezés munkájához! Adja Isten, hogy a Dunamellék, mely 30-40 esztendeje folytonos bevándorlási terület, megtalálja a módját: miképpen szervezzük az oly sok helyen elhanyagolt református embereket megtartó közösségekké.

Ugyancsak jót és némi rosszat is jelenthetek az új építési alapról. Ez a szisztéma 2010-ben indult útjára, és gyülekezeteink döntő többsége csatlakozott hozzá. Tavaly még sokat kellett magyarázni, most már egyre kevésbé, hogy az a legjobb, ha egy-egy érintett közösség, egy-egy egyházmegye közössége dönt a rendelkezésre álló pénzügyi alapokról. Ebben az esztendőben az alap összege jelentősen megemelkedett, és ezzel lehetővé vált, hogy koncentráltan egy-egy komolyabb, régóta húzódo beruházást akár be is lehessen fejezni, vagy legalább megnyugtatóan folytatni. Természetesen megjelent néhány olyan elem is, amit korábban talán nem gondoltunk kellőképpen végig. Csak néhányat hadd említsek: az építési alapokat biztosító kerületi támogatás korántsem oly nagy mértékű, hogy most már egy-egy épülő templom azonnali befejezésére gondolhassunk. Bár, megjegyzem, ezen a téren amúgy rendkívüli szélsőségek mutatkoznak. Épül olyan templomunk, mely több funkciót is el tud majd látni, és teljes bekerülési költsége nem haladja meg a 200.000 Ft/m²-t, és az épületet képes is lesz a gyülekezet fenntartani. A viszonylag alacsony költségeket a gyülekezeti tagok áldozata, önkéntes munkája, a vállalkozók felajánlásai magyarázzák (tehát az élő közösség áldozatkészsége). De épül olyan templomunk is (ha ugyan a mi templomunk lesz valaha is), melynek mostani becsült bekerülési összege négyzetméterenként egymillió forint lesz. Azért mondtam, hogy ha ugyan a mi templomunk lesz valaha is, mert a templomépítő gyülekezet mindeztidáig nem tisztelt meg minket azzal, hogy a terveit beterjessze, sem azzal, hogy az építéshez támogatást kérjen, sem azzal, hogy az alapkövetélt tisztos egyházi könyörgés keretében vigye végbe – csak úgy épül valami valahol, s már a helyi polgármester és országgyűlési képviselő is furcsállja, hogy miért nem tudjuk mi ezt a nagy építményt a magunkénak tekinteni. Az építő közösség viszont (ha közösség ugyan) mindeddig az áldozatkészség legegységesebb jelét sem mutatja. Bizony, ambíció-templom az, az építész, a lelkész, az önkormányzat ambíció-temploma. Reméljük, amit ok ambícióra terveznek fordítani, azt Isten majd kegyelmesen egyháza javára fogja fordítani. Ugyancsak az építési alaphoz kapcsolódó tapasztalat, hogy ügytelenségek okán nem minden esetben érvényesült az eredeti szándék, nevezetesen az, hogy az egyházmegyéek közössége valóban közösségben tárgyalja meg a felhasználható összegek sorsát. Így aztán a kimutatásokból olykor azt látom, hogy a döntéshozó testületnek improvizálnia kellett, s ezért nem feltétlenül valódi szükséglet old a támogatás. De bízom abban, hogy egy-két éven belül teljesen tiszta lesz a kép és a gyakorlat, és a kebelbeli gyülekezetek képesek lesznek bölcsen, a Példabeszédek könyve értelmében egymás barátai-ként eljárni ebben az ügyben. Melléktémája építési ügyeinknek az a kellemetlen tény, hogy a különböző pályázatokon induló gyülekezetek olykor felelőtlenül jártak el. Már tavaly, de különösen ebben az évben világossá tettük gyülekezeteink előtt, hogy az ún. utófinanszírozásos pályázatoknál egyházkerületünk nem tud segíteni. Nem azért, mert nem akar. Az ok egyszerű. Mi a többi kerülettől eltérően nem halmozunk fel tartalék tőkét, mert ezt csak úgy tehetjük volna, ha hitelt veszünk fel. Ezért nem tudunk 30-40-50 milliós összegekkel rendelkezésre állni egy-egy pályázatot elnyerő gyülekezet számára. Igaz, ugyanakkor mindenkinek teljes szabadságot adunk abban, hogy melyik cég révén, hogyan és milyen feltételek között adnak pályázatot, s ha nyertek, kívül végzik a munkát. Szeretném megerősíteni itt is, hogy a következő esztendőben sem szándékozunk hitelt felvenni (noha időnként heves udvarlás közepette ajánlkoznak a pénzintézetek), tehát továbbra is ki-ki magának áll vagy

esik pályázat elnyerése esetén. És e helyt is köszönetet kell mondanunk kormányzatunknak, mert az egy esztendeje bemutatott rekonstrukciós programjaink értő fülekre találtak, és több mint kéttucat gyülekezetünk kapott kisebb-nagyobb támogatást. Az ország gazdasági helyzete nem teszi lehetővé, hogy ezeknél nagyobb összegeket reméljünk, ezért e szűkös időkből ezek a támogatások messzemenőig méltánylandók. Hogy pedig erősítsem a gyülekezetek közötti egybetartozást, továbbá hogy elmélyítsem igen sekélyes adakozási kultúránkat, hosszabb ideje azt kérem az egyház-köztség elnökségeitől, hogy hálaadó istentiszteleten, jubileumon, beiktatáson mindig jelöljenek meg olyan célt, amely nem az ő saját gyülekezetük szüksége, hogy arra adakozzon az ünneplő gyülekezet. Hiszen igazán református jellegzetesség volna, hogy amikor Istennek hálát adunk, mert kaptunk, kaptunk egy felújított templomot, kaptunk egy új lelkészt, kaptunk egy nevezetes dátumot, kaptunk örömet, akkor hálából mi is adunk azoknak, akik éppen szükségben, bajban, nehézségben vannak. Tudom, hogy ez nincs mindenütt így. De mondhatom, hogy bárhova hívnak (és bárhova szívesen megyek), csak úgy vállalom szolgálatot, ha a liturgia mellé megkapom az adakozás meghatározott célját is. Testvérek! Isten megáldotta a Dunamelléki Egyházkerületet, mert egész egyházunkban minálunk a legmagasabb az adakozó tehetség! Köszönjük ezt meg azzal is, hogy észrevesszük a szükségben levőt. Így szolgálhattam a legutóbbi és a mostani közgyűlés között számos gyülekezetünkben. Beiktatáson: Cegléden, Pasaaréten, Siklóson, Zsámbékon, Külső-Kelenföldön. Konferencián: Balatonfüreden, évnyitón: a Protestáns Szakkollégiumban, a KRE-HTK-án, országos tanévnyitón: a Kálvin téren. Iskola alapkövetésén és avatásán: Verese gyházán, iskolarész-avatón: Kiskunhalason, játszótéravatón: a Gyököcssy Endre óvodában. Hálaadó istentiszteleten: Kajdacson, Nagykőrösön, Bugyán, Dunaszentbenedeken, Harkányban. Imanapon: a Baracska börtönben. Jubileumon: Nagykátán, Pestlőrinc-Kossuth téren, Csillaghegyen, Baján, Tiszakécskén, Kerekegyházán, Bogyzslón. Püspökbeiktatáson: Laskón, templomszentelésen: Csepel-Királyerdőn. Hálát adok Istennek, hogy mindemellett adott erőt konferenciákon való részvételekre, külföldi (párizsi magyar, svájci, holland és cseh) testvérekkel való kapcsolatépítésre, a pápai tanítás ellátására, a különböző médiákban való megnyilatkozásokra. Leginkább azért vagyok hálás, hogy befejezhettem Kálvin János evangéliumához írt kommentárja magyar fordításának lektorálását. Sőt, egy kis könyvem is megjelenhetett a Keresztút Kiadó jóvoltából az Apostoli Hitvallásról. Kérlek, fogadjátok szeretettel.

A mögöttünk levő tavaszon valamennyi esperesi székelyen generális vizitációt végeztem. Volt módom a helyi presbitériumokkal is találkozni, az esperesek gyülekezeti munkáját is áttekinteni, és természetesen az egyházmegyei esperesi hivatal működésébe is betekintheztem. Jó tapasztalataim vannak. Esperesi karunk rendkívül nagy felelősséget hordoz, miközben a modern kor átkát nyögi, mert oly mértékű adminisztrációt ró rá a közegyház által támasztott követelményrendszer, hogy az önmagában is kitölti az esperesi idő nagy részét. Zsinatunkon számos vitát folytattunk már erről, és mindig meg is egyezünk a fölösleges bürokrácia mellőzésében, de aztán valahogy nem kevesebb, hanem még több lesz a papírmunka. Nincs ez így jól. Ugyanakkor espereseink napszám kerülnek olyan helyzetekbe, amikor a Példabeszédek könyve idézett fejezete szerint utálatosságot találnak, mert vannak, akik igaznak mondják a bűnöst, és kárhoztatják az igazat. S ez bizony mindig háborúság kezdete is. (Péld 17,14-15) Arra buzdítom őket e helyről, hogy ne fáradszanak meg lelkipásztor-társaikat erősíteni, hűségre emlékeztetni, az ékes és szép rendet fenntartani.

Az elmúlt esztendőben új vizitációs kérdőívet készítettünk, és bocsátottunk ki abban a reményben, hogy a kérdések majd hatékonyabban segítik a vizitálást, s talán ahhoz is hozzájárulnak, hogy maguk a gyülekezetek is jobban tájé-

kozódjanak önmaguk szolgálata felől. Emlékszem jól a régi 40 oldalas kérdőívre, amelybe még azt is bele kellett írni, hogy milyen újságot olvasok, és arra is jól emlékszem, hogy az ilyen kérdések nem igazán serkentettek arra, hogy lelkeszi munkámról meg a gyülekezetem életéről eltűnődjek. A mostani kérdőív sokkal rövidebb, a kérdések célzottabbak és eszméletetőbbek. Ezért furcsállom, hogy még mindig vannak lelkipásztorok, akik egész tételsorokat hagynak kitöltetlenül. Ez elsősorban a vizitálók és az egyházmegyei előadók számára okoz fejtörést, de megesett az a csúfság is, hogy éppen a mi slendrián papjaink miatt nem tudott elkészülni az országos összesítő. Ideje lenne már nem ezen a fronton megharcolni a felsőbbség elleni szüntelen rebelliót, mely minket, reformátusokat olyannyira jellemez. (Tudom, tudom, én is rebellis vagyok.) A kérdések ugyanis nem a kutakodó vizitátorok igényeit és nem is a buzgó bürokraták papírnövelő hajlandóságát elégítik ki, hanem minket magunkat eszméltetnek. Kérem tehát ezúton is tisztelettel a lelkipásztorokat, de különösen az egyház-községi gondnokokat, hogy járjanak el hűséggel és alaposítással a vizitálások előkészítésében. Csoválom, ha bármelyik orvos alkalmassági igazolást állítana ki annak, aki a legegyszerűbb adatokat sem tudja önmagáról megadni.

Egyházi közösségeink különös állapotát mutatja az az esemény-sorozat, amely a kormányváltás óta zajlik, de talán még mindig csak az elején vagyunk. 2010 nyaratól egyre több megkeresés érkezett gyülekezeteinkhez, hogy államilag finanszírozott intézményeket vegyenek át. Ez egyaránt vonatkozott közoktatási és szociális intézményekre. E kérdésben kerületünkben és a Zsinaton is több óvást fogalmaztunk meg, de nem tudom, lett-e igazán fogatjuk. Az átvételi hullám viszont megmutat néhány bonyolalmat is, és azt hiszem, felvázolja előttünk egyházunk következő nemzedékének egyik nagy harcát is. A mi nemzedékünk úgy élte meg a kommunizmus porba dőlését, hogy mi csak az idősek elbeszéléseiből tudhattunk arról, mit jelentett az, amikor az egyháznak komoly és kiterjedt intézményhálózata volt. A rendszerváltás után részben a rehabilitáció, részben a misszió igényei kikövetelték egy komoly (de megjegyzem, a régihez képest mégiscsak töredékes) iskolahálózat kiépítését. Isten iránti hálával elmondhatjuk, hogy számos újraindult iskolánk túlélte a berendezkedés és a meggyökerezés évtizedes nehézségeit, és két-három nemzedék múltán bizonytalansággal meg is hozza azokat a gyümölcsöket, melyekért újraalapított. A szociális szférában azonban nem ugyanez a helyzet. A kommunizmus álságos és teljes mértékben hamis egyenlőségi díját (melynek árát most adjuk meg) igen gyorsan felváltotta egy még álságosabb és tarthatatlan finanszírozási rendszer, s ma már egyértelmű, hogy az ún. jóléti állam szerkezetei ebben az állapotban nem tarthatók fenn. De mintha egyházunkban sokan ezt nem vennék tudomásul. Tovább folyik a délibáb-kergetés. A szociális intézmények átvétele egyházi fenntartásba, tudom, a legutóbbi időig jó kalkuláció volt. Meg lehetett belőle élni. Sőt most is meg lehet belőle élni, sőt itt-ott egyházmegtartó funkciót tulajdonítanak neki. Az új egyházi törvényt is többek között azért kellett meghozni, hogy a gombamód szaporodó megélhetési biznissz-egyházakat valamilyen módon kizárják ebből a körből. Mindeközben azonban gyülekezeteink körében megcsappan a valódi diakónia igénye. Az egyház-községi zárószámadások összesítéséből egyértelműen kiderül, hogy diakóniára fordított erőnk nemhogy a kálvini negyed, nemhogy a bibliai tizedet, de olykor még az összes kiadások egy-két százalékát sem éri el. Nincs ez így jól. Azt ugyanis nem nevezhetjük sajátos egyházi diakóniának, amit az állam tisztességes szerződés alapján, átvállalt feladat teljesítéséért finanszíroz, és persze finanszírozni is fog, amíg lesz rá pénze. Természetesen lehet ezeket a feladatokat (lévén, hogy az irtalmasság dimenzióját érintik) a legigazibb krisztusi lelkülettel végezni, ez mély meggyőződés. De azt is látom, hogy ez a helyzet egyre kevesebbet inspirál és motivál arra, hogy a saját szívük szeretetéből áldozzanak a szegények, az elesettek, az

árvák és az özvegyek megsegítésére. A Szárszón tartott szeptemberi, rendkívülinek nevezett Zsinaton többen szóba hozták ezt a feszítő ellentmondást, mintha még lenne választási lehetőségünk. Véleményem szerint azonban túl vagyunk ezen, és ezzel olyan terhet hagyunk az utánunk jövő egy-két nemzedékre, amit nem tudom, milyen módon fognak majd hordozni és megoldani. Legjobban talán az a törvényjavaslat jellemzi az állapotokat, mely szerint intézményfenntartó gyülekezetben az intézmény dolgairol való tárgyaláskor az egyházmegeye kiküldöttei vezessék a presbiteri gyűlést. Vagyis maradjon a status quo, hogy tehát az egyházközösség vezetése javadalmasa (olykor horribilis javadalmasa) az intézménynek. Ezt csak tetézi az, hogy felelős körökből újabb meg újabb kísérletek történnek a lelkészképzés átalakítására is, mondván: legyen a lelkész menedzser. Mindazáltal e helyről is arra buzdítom gyülekezeiteinket, lelkészeinket, a most felszentelendőket is, továbbá a presbitereinket, a nőszövetség tagjait és a gyülekezetek munkásait, hogy ne szűnjenek meg keresni a módját a maguk körében szervezett és rendszeresen végzett diakóniai munkának. Ha nem tudjuk a különbséget megmutatni, és a különbségben a mi saját szívünkben és erőnkben fakadó diakóniánkat párhuzamosan és alternatív módon fenntartani, éppen azt fogjuk elveszíteni, amiért a reformáció óta annyit harcolunk: az egyház legyen egyház. Ha csak arra gondolok, hogy az intézményfenntartó gyülekezetekben nem igazán mutatható ki a templomba járás növekedése vagy az adakozó kedv emelkedése, vagy ha arra gondolok, hogy vannak olyan gyülekezetek, ahol a népnelv a presbitereket „fizetett presbiterek” nevezi, merthogy ők a helyi egyházi intézmény alkalmazottai, vagy ha arra gondolok, hogy ez okán megtörténhetett az is, hogy egy leköszönő gondnok hat évre visszamenőleg kiszámolta magának a járandóságot, akkor még mindig nem a legrosszabb lehetőségeket vázolom. Ezért is buzdítok újra meg újra az élő testvéri közösség megélésére, amely sem fenntartott intézménytől, sem választói névjegyzékbe foglaltak számától, sem az egyházközösség anyagi erejétől vagy az egyházközösség szolgálóinak különös tehetségétől nem függ, egyes-egyedül attól függ, minek látjuk és tartjuk a keresztyéni létet ma.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Szólnom kellene még a mögöttünk álló időszak kapcsán az új egyházi törvényről is, amely jellemző módon éppen a legkevésbé érdekes pontján kavart nagy vihart, és a legfontosabb és döntő kérdésekben sokan elsikkadtak jelentősége fölött. Azzal, hogy az új törvény újra rendezte az egyházak állammal való kapcsolatának kérdését, és ennek okán felsorolt néhány egyházat, amelyek azonnal, a törvény hatályba lépésekor már a kapcsolati körben foglaltaknak tekintendők, éppen talán a legkevésbé lényeges dolgot mondta ki, hiszen a törvény többi passzusa számos vallási közösség előtt nyit utat, hogy az állammal szerződéses viszonyba kerüljenek. Tehát azon lamentálni, hogy egyik egyház miatt, a másik meg miért nem került a törvénybe, értelmetlen, hiszen jövőre vagy két év múlva teljesen más lesz a kép. Azt azonban mégiscsak méltányolnunk kellene, hogy az új törvény védelmet biztosít névhasználat, liturgia, liturgiai öltözék, illetékesség, szolgálati viszony és belső autonómia tekintetében az egyházaknak. Ez volt az, amit a pártállam utolsó parlamentje még nem tett meg (talán nem is akart), és ez volt az, aminek hiánya azt a látszatot kelthette, hogy Magyarország a legvalószínűbb ország Európában, hiszen több mint 350 bejegyzett egyház működött. S ez vezetett oda, hogy a most lezárt népszámláláskor a Statisztikai Hivatal hivatali kötelesegből betette az elektronikus kérdőívbe az összes így-úgy bejegyzett egyházat is, Horvátországból hozzánk fajulva mindjárt hármát is, amelyekről már bíróság mondta ki, hogy közokirat-hamisítással történt bejegyzésük. Nyilván a kép lassan fog kitisztulni, de az már egészen nyilvánvaló, hogy az új egyházi törvény az állam és az egyház szétválasztásának elvét juttatja érvényre. Ezért valójában hosszú távon, nemzedékekre kiható módon minden csak azon fog múl-

ni, hogy mi magunk mennyire leszünk képesek saját hitelveink továbbadására, hatékony misszióra, erős közösségek szervezésére, egyszerűen olyan református identitás kialakítására, amely vonzó lesz a magyar emberek számára.

Legmélyebben most az a kérdés tárul fel előttünk, hogy milyen eredménnyel végződnek gyülekezeiteinkben a presbiterválasztások. A tavaszi közgyűlésen már szóltam erről, és számos lelkészkonferencián és testületi gyűlésen is kifejtettem álláspontomat. Örülök, hogy mindeddig igen kevés panasz és felszólamlás érkezett, de most is jelzem, hogy ezeket egyenes úton fordítjuk vissza, hiszen a viták és panaszok elbírálására elsősorban a választási bizottságok és aztán az egyházmegeyék illetékesek. Szívvel remélem azonban, hogy a panaszok száma éppen annyi lesz, mint amennyiről eddig én tudok, és nem több (azaz fél tucat sem). Köszönöm a Presbiteri Szövetségnek az előkészületekben tett igen értékes, eligazító munkálkodását. Sajnálom azonban, hogy számos gyülekezetünk csökkentette a presbitériuma létszámát, főleg, ha ennek az volt az oka, hogy gyülekezeti tagjaink korábban nem láthattak valóságosan működő presbitériumot, így nem nagyon tudhatták, mire való ez a testület. Néha pedig azért csökkent a létszám, mert egy-egy lelkipásztor hosszú évek óta képtelen volt arra, hogy nagyobb testülettel működjön együtt, s így oldotta meg saját maga alkalmatlanságának gondját. A civakodás kerülendő, de féltő, hogy szép hagyományok szakadnak meg ezzel. Ugyanakkor nagy örömmel az, hogy mégiscsak megújulnak az egyházkormányzások legfontosabb testületei, a gyülekezeteket kormányzó vének közösségei. Arra kérek és buzdítok mindenkit, hogy a választások után ne tekintse abszolvál feladatnak a tisztújítást, hanem éppen ellenkezőleg: a presbiterek közösségével kezdjen együtt építkezni, szolgálni, együtt új utakat és lehetőségeket keresni az egész gyülekezet megújulásához. Ha valahol igazán megmutatható egyházi életünk szépsége és ereje, az éppen a presbitériumok tagjainak hálás élete, hálából való önfeláldozó szolgálata. Sok áldást kívánunk erről a helyről is a megújult testületekre! S itt is hadd mondjunk hálás köszönetet mindazoknak, akik már nem viszik tovább ezt a szép tisztséget! Kérjük, maradjanak meg gyülekezetük közösségében, bölcsességükkel, imádságukkal, ragaszkodó szeretetükkel. A leköszönő presbitereket és gondnokokat lehetetlen felsorolni, de szokásunk szerint emlékezünk meg a nyugalomba vonult lelkipásztorainkról: Szénási Jánosné Pécs-Kertvárosból, Fábíán Zoltán Abony-Vezsenyből, Kiss Ernő Decsről, Tariska Zoltánné Pécelről, Szénási László Tahitótfaluból, Hatvani István és Hatvani Istvánné Gerjenből, Thuróczy István Tököl-Halásztelekről, Göncz Sándor Hajósról, Hantos Jenő Budapest-Csepel-Központból ment nyugdíjba. Isten adjon áldott pihenést, békeszertendőket.

Szólnom kellene még ifjúsági missziókról, a konfirmáció megújításáról, az új énekeskönyv ügyéről, a közös lelkészképzés tapasztalatairól, a kormányzati tárgyalásokról, a Zsinaton folyó törvényhozás ezernyi kérdéséről, a Szárszóra egybehívott, rendkívülinek nevezett, különös-furcsa zsinatolásra, a kiemelt gyülekezetek státusának nehéz kérdéséről, a lelkipásztor-intézet felállításáról, az egyházkerület intézményeiben zajló felújításokról és még sok minden egyébéről. De mint jeleztem, ezeket nem tudom részletesen taglalni. Inkább arra hívom fel a figyelmet, hogy egyházkerületünk támogatásával megújult a Parókia Hírportál, amely napról-napra folyamatosan tudósít ezekről a fejleményekről. Hiszem, hogy a korlátozott lehetőségek, amelyek országunk esetét állapotából adódnak, nem veszik kedvünket, hanem inkább arra ösztönöznek, hogy erőtartalékainkat is mozgósítva olyan célok megvalósítására törekedjünk, amely célok nem az ábrándok birodalmából importáltak, hanem a Szentlélek Isten indíttatásából kértük el és nyertük meg. Azt kívánom, hogy mostani közgyűlésünk minden témája, minden hozzászólása és vitája és valamennyi határozata ennek jegyében szülessen meg, és így építse anyaszentegyházunkat és szolgálja Istennek dicsőségét!

KÖZGYŰLÉSI HATÁROZATOK

2011. november 10-11.

4. ÚJ ALKOTÓTAGOK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A közgyűlés megállapítja, hogy Szalai Géza és Varga Balázs egyházkerületi tanácsos és dr. Zsengeller József dékán letette az esküt. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

7. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Lakó István, Molnár Zsolt, Pogrányi Károly, Tamás Balázs, Tóth Emese Tünde** letette a lelkészi esküt, átvette a lelkészi oklevelet, **dr. Imre Zita, Ruzsa-Nagy Zoltán, Tarcsáné Jankó-Szabó Csilla** átvette a lelkészi oklevelet.

8. LELKÉSZSZENTELEÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a tizenöt lelkész kérelmét. A lelkészszentelés időpontját a mai napon, november 10-én, 18.00 órára tűzi ki, a Budapest-Nagyvárad téri templomban.

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházkerületi Tanács munkájáról szóló jelentést elfogadja.

11. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával emlékszik meg Bogoy Ferenc, dr. Bolyki János, Sebestyén Benedek, Orosz Ferenc, Czíki Attila József, Somogyi László és Szabó Imréné elhunyt lelkipásztorainkról. Közgyűlésünk osztozik a családok és a püspök úr gyászában.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a kormányzati támogatást, amit új missziói gyülekezetek létesítéséhez valamint rekonstrukciós programjainak támogatásához kapott.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a kebelbeli gyülekezetek elnökségeinek figyelmét, hogy hálaadó istentiszteleten, jubileumon, beiktatáson mindig jelöljenek meg egy olyan célt, amely nem az ő saját gyülekezetük szüksége, hogy arra adakozzon az ünneplő gyülekezet, ezzel is erősítsük a hálaadásból fakadó szolidaritásunkat.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a püspök úr Apostoli Hitvallásról írt könyvét.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelkipásztorokat, gondnokokat, hogy járjanak el hűséggel és alaposággal a vizitálások előkészítésében, a vizitációs kérdőívek kitöltésében.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bátorítja a kebelbeli gyülekezeteket a maguk körében szervezett rendszeres diakóniai munkára, ugyanakkor óv attól, hogy túl nagy teherként, meggondolatlanul működtessen intézményrendszert egyházunk közössége.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a népszámlálásban magukat reformátusnak vallók segítségét abban, hogy pontosabb képet kaphassunk egyházunk jelenlegi adatairól.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés üdvözi az újonnan megválasztott presbitereket, gondnokokat, megköszöni az eddig szolgálatban állók hűségét, egyházunk iránti szolgálatait, kéri, hogy keressenek új utakat és lehetőségeket az egész gyülekezet, egyház megújulásához.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jó, tartalmas nyugdíjas időt kíván nyugalomba vonult testvéreinknek: Szénási Jánosné Pécs-Kertvárosból, Fábíán Zoltán Abony-Vezsenyből, Kiss Ernő Decsről, Tariska Zoltánné Pécelről, Hantos Jenő Budapest-Csepel-Központból, Szénási László Tahitótfaluból, Hatvani István és Hatvani Istvánné Gerjenből, Thuróczy István Tököl-Halásztelekről, Göncz Sándor Hajósról.

11. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a Parókia Hírportál munkatársainak értékes és egyházunkat elevenítő szolgálatát.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az előterjesztést a pedagógusdíjakra.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: **Böttger Antal**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „Egyedül Istené a Dicsőség”!
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2010. évről szóló beszámolót.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a Missziói Bizottságot és a kerület elnökségét a megkezdett gyülekezetalapítási program folytatásával.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a Missziói Bizottságot, hogy dolgozza ki az új gyülekezetek szervezésére a már megbízott és a későbbiekben megbízást kapó lelkipásztorok kötelező missziói továbbképzésének (kreditpontos) anyagát.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja egyházkerületünk gyülekezeteinek, hogy aki

teheti, építsen ki testvérgyülekezeti, patronálási kapcsolatot valamely új gyülekezettel.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés biztatja az egyházmegyék elnökségét, hogy a szórványok és a szórványhelyzetbe került kis gyülekezetek gondozása továbbra is maradjon gondolkodásunk homlokterében.

15. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházmegyék vezetését, hogy a hiányos vagy egyáltalán ki nem töltött kérdőíveket ne fogadják el, hanem küldjék vissza hiánypótlásra, s ha szükséges, szankcionálják a mulasztást.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy az egyházkerületi lelkésztovábbképzés központi témája a következő esztendőben az igehirdetés legyen.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti, hogy a szervezett lelkésztovábbképzés ügye – a lelkészekről szóló törvény végleges megalkotásáig – elsősorban az egyházmegyék és az egyházkerület feladata, így annak tematikáját és metodikáját is ezen testületek felelősei alkossák meg.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatni kívánja a presbiterek képzését és felkészítését szolgálatukra.

16. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hörsök Imre

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:

2./a **Dr. Bognárné Nagy Éva** tanárnőnek, a Kiskunhalasi Református Kollégium Szilády Áron Gimnáziuma igazgatójának a **Lorántffy Zsuzsanna-díjat** adományozza,

2./b **Gavlikné Kis Anita** tanárnőnek, a Kiskunhalasi Református Kollégium Szilády Áron Gimnáziuma igazgatóhelyettesének a **Benda Kálmán-díjat** adományozza,

2./c **Jámbor Zsolt Ottó** tanár úrnak, a Kecskeméti Református Gimnázium történelem-ének-zene szakos tanárának a **Benda Kálmán-díjat** adományozza,

2./d **Kovács István** tanár úrnak, a Halásztelki Bocskai István Református Általános Iskola igazgatójának a **Benda Kálmán-díjat** adományozza.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát a közoktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért, és köszönetet mond az egyházmegyék iskolaügyi előadónak a tartalmasság, részletes beszámolóért.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát az egyházkerületi intézményhálózat bővüléséért, és örömmel köszönti két új intézményét (a Gödöllői Református Óvodát és a budapesti Jókai Mór Református Általános Iskolát).

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Kiskunhalasi Református Egyházközség elnökségének, a Református Kollégium Gimnáziuma igazgatóságának és tantestületi közösségének, amiért 2011. július 7-9. között Kiskunhalason megszervezte a Kárpát-medencei Református Középiskolák XVI. Találkozóját.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki az Országos Református Tanévnyitót megrendező Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium vezetőségének, tantestületének és a helyet biztosító Kálvin téri Református Egyházközségnek.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát és köszönetét fejezi ki a református közoktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért az óvónőknek, tanítóknak és tanároknak, valamint az őket segítő munkatársaknak, és a működés feltételeit biztosító fenntartóknak.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Iskolaügyi Bizottsága javasolja az egyházmegyei iskolaügyi előadónak, hogy egységes szempontrendszer alapján – melyet a bizottság kiküld – készítse el a továbbiakban a megyei jelentéseket a vizitációs jegyzőkönyv kérdései mellett.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kifejezi azon állásfoglalását, hogy egyetért a Parlament elé kerülő köznevelési törvény nevelési és oktatási koncepciójával, annak szellemiségével, és támogatja azt, ám továbbra is fenntartja, hogy ez az új koncepció mindaddig nem lehet teljes és a jövő nemzedékek javát szolgáló, amíg a hittan és/vagy etika tantárgy nem kerül be a közoktatásba.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület azon pedagógusainak és az iskolavezetőknek, hittanoktatóknak, vallás tanároknak és lelképásztoroknak, akik elkötelezett munkájukkal fáradhatatlanul szolgálják az ifjúság hitben való nevelését és oktatását.

17. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés emlékezteti a kebelbeli gyülekezeteket arra, hogy a gyermekek konfirmációs felkészítése két évig tart, s annak része a Heidelbergi Káté. Felkéri az egyházmegyék vezetőit és katechetikai előadóit, hogy ennek végrehajtását kérjék számon.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a katechetikai bizottságot, hogy a katechetikai jelentések ne a naptári, hanem tanévre visszatekintve kezdjék a gyülekezeteket. (Az adatszolgáltatás azonban naptári évenként teljesítendő.)

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a Dunamelléki Református Egyházkerület Katechetikai Bizottságát, hogy szervezze meg a gyülekezeti gyermekmunkás-segítő képzést az egyházkerületben, két helyszínen, és ehhez nyújtson támogatást.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a Zsinatot, hozzon egyetemes határozatot arról, hogy a Heidelbergi Káté legyen része a konfirmációi felkészítésnek.

18. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hornyák Julianna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a három Dunamelléki Énekfűzet egy kötetben történő kiadását, és elrendeli a gyülekezeteknek kipróbálásra.

19. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: **Bölcsöldi András**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a beszámolót.

20. EGYHÁZKERÜLETI IFJÚSÁGI LELKÉSZ JELENTÉSE

Előterjesztő: **Fodorné Ablonczy Margit**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az ifjúsági lelkész jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hozzájárul, hogy az egyházmegyei referenseket tisztükben megerősítsük azzal, hogy ők is kézhez kapják a megye gyülekezeteinek jegyzőkönyveiből az ifjúságról szóló oldalakat.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy minden egyházmegyében álljon fel ifjúsági bizottság, amely a megye minden lelkész köréből számlál tagokat, hogy közösen dönthessenek a megye ifjúsági stratégiájáról, s vegyenek részt a konfirmandus és ifjúsági korosztály közötti szolgálat kiteljesítéséhez szervezett továbbképzéseken.

29. AZ ÉV IGEHIRDETÉSE-DÍJ ÁTADÁSA

Laudáció: **Nagy István** teológiai tanár

A Bizottság a „Via Crucis” jellegű prédikációt értékelte a legjobbra és odaítélte az Év Igéhirdetése díjat a szerzőnek. A pályázat szerzője Fehér Norbert miskolci református lelkész. A prédikáció 2010. október 17-én délelőtt hangzott el a miskolci Deszkatemplomban.

A lelképásztor kollégákat biztatjuk, hogy vegyenek többen részt a pályázatban. Ha helyes exegetikai, kortörténeti, és hermeneutikai elvek szerint készítenek prédikációt, bizonyosan örömmel osztja ki a Bizottság a díjat.

30. JELENTÉS A 2011. NOVEMBER 10-I LELKÉSZSZEN-TELESRŐL

Előterjesztő: **Szabó István**

Az egyházkerületi közgyűlés 8. sz. határozata alapján 2011. november 10-én, a Budapest-Nagyvárad téri templomban tartott istentiszteleten ünnepélyesen felszenteltük a következő lelkészeket:

– a Bács-Kiskunsági Egyházmegyéből:

Komádi Róbert, Kecskemét
Szanyi Ferenc, Kunszentmiklós

– a Budapest-Déli Egyházmegyéből:

Scherman László, Bp-Pesthidegkút
Szepesy László, Bp-Pestszentlőrinc-Kossuth tér

– a Budapest-Északi Egyházmegyéből:

Boza Kristóf, Bp-Pozsonyi út
Bozáné Géresi Anikó, Bp-Pozsonyi út
Lázár Csaba Zoltán, Bp-Németajkú Egyházközség
Pető Balázs, Bp-Északi Egyházmegye
Neuwirth Tibor, Bp-Káposztásmegyer

– a Délpesti Egyházmegyéből:

Stefán Attila, Taksony

– az Északpesti Egyházmegyéből:

Esztergály Előd Gábor, Csömör
Tar Zoltán Gyula, Gödöllő

– a Tolnai Egyházmegyéből:

Czeilingerné Jörös Rozália, Miszla

– a Vértessaljai Egyházmegyéből:

Kovács Enikő, Kulcs-Rácalmás
Sándor Levente, Sárbogárd

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a 2011. november 10-én tartott lelkészszentelésről elhangzott jelentést. A felszentelt lelkészek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Nagyvárad téri Egyházközségnek a lelkészszenteléshez nyújtott segítségért.

31. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Gazdasági Bizottság tájékoztatóját.

32. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Derencsényi Zsuzsanna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond azon gyülekezeteknek, amelyekben a válság ellenére sem fogyatkozott el a szeretetszolgálat iránti hűség és lelki készség.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja több egyházmegye határozata alapján, hogy néhány szomszédos gyülekezet és egyházmegye közösen tartson diakóniai napot évente legalább egy alkalommal „egymástól tanulunk” címmel.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pénzbeli adományok csökkenését kompenzáló természetbeli adományok felértékelődését remélve javasolja a gyülekezeteknek és intézményeiknek a természetbeli adományok gyűjtésének igény szerinti koordinálását.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szorgalmazza a testvérgyülekezetek támogatását kapcsolati és anyagi szinten egyaránt

33. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés egyetért a gyűjteményi felméréssel, annak szükségességével, és azt támogatásáról biztosítja. Felkéri az egyházkerületi tanácsot, hogy az első egyházmegye anyagának elkészültével a további felméréshez szükséges összeg költségvetési fedezetéről – lehetőségei szerint – gondoskodjék.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a gyülekezeteket és azok elöljáróit, hogy támogassák a felmérést végző munkacsoport tevékenységét.

34. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Váradi Péter

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Pető Gábor áldozatos szolgálatát a bizottság elnöki tisztében.

35. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.

4. Az egyházkerület továbbra sem támogat olyan építéset, amelyek terveit nem nyújtották be az egyházkerületi építési bizottsághoz jóváhagyásra.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felszólítja a Baranyai Egyházmegyét, hogy pótlólag küldje be az építési jelentést.

36. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a számvizsgálói jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a kebelbeli egyházmegyék elnökségeit, hogy a nehéz gazdasági helyzetben lévő egyházközségeiket szakmailag is támogassák, a szükséges számviteli segítséget adják meg nekik.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi az egyházmegyei beszámolókat.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy az egyházközségek, egyházmegyék a zárszámadásuk mellékleteként a pénzügyi vagyonmérlegkimutatásukat is kötelesek felterjeszteni.

37. LELKÉSZI KÉPESÍTÉSEK HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felfüggeszti a határozathozatalt Vincze István kérelméről.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hatályban tartja Gödöllei Károly lelkészi jellegét 2016. november 30-ig.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hatályban tartja Végh Zsuzsanna lelkészi jellegét 2016. november 30-ig.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem tartja hatályban dr. Tóth Boglárka lelkészi jellegét, mert nem igazolta teljes jogú egyháztagságát, valamint mert a hatályban tartáshoz szükséges szolgálati igazolásokat nem a bekebelező egyházmegye gyülekezeteinek egyikétől kérte.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés érvényesnek tekinti Halasz Noémi hatályban tartási kérelmét – méltányosságból, tekintettel arra, hogy jelenleg GYES-en van –, egyben felszólítja, hogy bekebeleztesse be magát az illetékes egyházmegyébe, hogy az a hatályban tartásról állást foglalhasson.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2016. november 30-ig hatályban tartja Kovácsné Szilágyi Erzsébet Tünde és dr. Kelemen Miklós Sándor lelkészi jellegét.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felfüggeszti a határozathozatalt Pap András kérelméről.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2016. november 30-ig hatályban tartja Csécsy István lelkészi jellegét.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hatályban tartja Bodáné Csontos Gabriella és Szénási Tamás lelkési jellegét 2016. november 30-ig.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem tartja hatályban Némethné László Tünde lelkési jellegét, mert a lelkész az elmúlt esztendőben olyan foglalkozást űzött (társadalmi temetések végzése), amely összeegyeztethetetlen a lelkési hivatással, valamint mert bekebelező egyházmegyéje nem tudott róla jó bizonyosságot adni.

38. FELLEBBEZÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS HATÁROZATA ELLEN

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem ad helyt Kondorosyné Alexandrova Marianna fellebbezésének, megerősíti az egyházkerületi tanács rá vonatkozó határozatát és megállapítja, hogy Kondorosyné Alexandrova Marianna lelkési jellege megszűnt.

39. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Szontágh Szabolcsnak, hogy 2016. november 30-ig más kereső foglalkozást végezzen a Zsinati Irodán.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi dr. Bóna Zoltánnak más kereső foglalkozás végzését 2016. november 30-ig.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi a munkavégzést Stummerné Nagy Agnesnek a ceglédi Molnár Mária Református Gyermekotthonban 2012. június 30-ig.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi a munkavégzést dr. Kun Máriának a Nagykőrösi Tanítóképzőben 2016. november 30-ig.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi dr. Literáty Zoltánnak, hogy a KGRE Hittudományi Karán adjunktusi állást töltsön be 2016. november 30-ig.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Gottfriedné Madai Évának, hogy a verőcei református általános iskolában vallás tanári állást töltsön be 2016. november 30-ig. Jelen határozat érvényességi feltétele az Északpesti Református Egyházmegye közgyűlésének engedélyező határozata.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Kohn Zsolt és Oláh László lelkészeknek börtönlelkési szolgálat végzését a Pálhalmi Büntetés-végrehajtási Intézetben 2012. november 30-ig.

40. MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉGEK ALAKÍTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi tudomásul a Taksonyi Református Missziói Egyházközség és a Kulcs-Rácalmási Református Missziói Egy-

házközség megalakítását. Megköszöni a községeket korábban gondozó gyülekezetek és lelkészeik eddigi szolgálatát, illetve a gyülekezetszervező munkát. Egyben Isten segítő áldását kívánja a megalakított egyházközségek életére és növekedéséhez.

41. A TÖKÖL-HALÁSZTELKI EGYHÁZKÖZSÉG SZÉTVÁLASZTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi tudomásul a Tököli Református Missziói Egyházközség és a Halásztelki Református Egyházközség jogutódlással való megalakítását. Reménységét fejezi ki, hogy a két önállóvá vált gyülekezet rész jobban be tudja tölteni missziói küldetését, s lélekben és lélekszámban gyarapodva Isten dicsőségét fogja szolgálni. Egyben Isten segítő áldását kívánja a megalakított egyházközségek életére és növekedéséhez.

42. SZÓRVÁNYOK BESOROLÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Délpesti Egyházmegye Szigetcsép, Lakihegy és Vezseny szórványokkal kapcsolatos átminősítő és átcsatolásukat elrendelő határozatait tudomásul veszi. Kéri a szórványokat ezentúl gondozó egyházközségeket, hogy a szórványokban élő hittestvéreiket gondoskodó, megőrző és áldozatos szeretettel szolgálják abban a reménységben, hogy a megmaradt kis mag idővel Isten kegyelméből növekedésnek indulhat. Ehhez Isten erőt adó szeretetét kívánja.

43. EGYHÁZKÖZSÉGEK KIEMELT EGYHÁZKÖZSÉGGÉ MINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Délpesti Egyházmegye eddig kiemelt egyházközségeinek kiemelt minősítését megszünteti. Ezzel egyidejűleg a Délpesti Református Egyházmegye javaslata alapján kiemelt egyházközséggé minősíti az Alsónémedi, a Cegléd-Nagytemplomi, a Dömsöd-Nagytemplomi, a Gyömrői, a Kiskunlacházi, a Monor-Nagytemplomi, a Nagykőrösi, az Ócsai, a Ráckevei, a Szolnoki és a Szigetszentmiklós Kossuth utcai Református Egyházközségeket.

44. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZA RÁDAY FELSŐOKTATÁSI DIÁKOTTHONÁNAK SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

Előterjesztő: **Kaszó Gyula**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyólag elfogadja a Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza Ráday Felsőoktatási Diákotthonának Szervezeti és Működési Szabályzatát.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2011. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Zákányi Bálint – Pócsmegyerről Botykapeterdre beo.lp.
2. Németh Réka Enikő – Pécs, kórházlp.

SZÜLETETT:

1. Zsófia – Vincze Árpád második gyermeke
2. Csenge Napsugár – Németh Norbert és Heszl Márta negyedik gyermeke
3. Jonatán – Fodor Ákos és István Anna második gyermeke
4. Mária – Bereczky Örs és Németh Judit harmadik gyermeke

BÁCS-KISKUNSÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Pál László – TT-ről Ágasegyházára
2. Egeresiné Szűrszabó Anikó – Ágasegyházáról rend.áll.-ba
3. Kovács Csongor és Reibach Gabriella – Szalkszentmártonról külföldre
4. Apostol Anna – rendelkezésiből Dunapatajra beo.lp.
5. Muzsnai Lászlóné – TT-ről Foktóre
5. Alföldy-Boruss Dániel – Alcsútról Szalkszentmártonra
6. Dányi-Nagy Márió – exm. Kiskunhalasra
7. Imre Zita – Dunaszentbenedekre beo.lp.
8. Komádi Róbert – Kecskemétre beo.lp.

SZÜLETETT:

1. Lili Dorottya – Kuti József harmadik gyermeke
2. Iringó – Czíkó Attila harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Göncz Sándor – Hajós

ELHUNYT:

1. Czíkó Attila József – Dunapataj

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szabó Károly –Kelenföldre beo.lp.
2. Négyesi Adrienn – Svábhegyről DT-ra
3. Sebestyén Katalin – DT-ról Budára beo.lp.
4. Bob Ilona Enet – Svábhegyre beo.lp.
5. Thománé Szikora Anita Erzsébet – Gazdagrétre beo.lp.
6. Sánta Ibolya – az Erdélyi Gy-ből Budahegyvidékre beo.lp.
7. Skultétyné Fekete Katalin – exm. Kispest-Rózsa térre
8. Ruzsa-Nagy Zoltán – Kispest-Rózsa térről rend. áll-ba

SZÜLETETT:

1. Dorka Viola – Papp-Tóth Viola első gyermeke
2. Bálint László – Majorné Farkas Anikó első gyermeke (adatpótlás 2009-ből)
3. Eszter Julianna – Kiss Péter harmadik gyermeke
4. Gáspár – Szontágh Szabolcs második gyermeke
5. Kristóf – Kovács Gergely negyedik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Hantos Jenő – Csepel-Központ

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Benedek Alíz – Gyöngyösről Újpalotára beo.lp.
2. Szűcs Tamara – exm. Zuglóba
3. Lakó István – beo.lp. Józsefvárosba
4. Tarcsáné Jankó-Szabó Csilla – beo.lp. Külső-Józsefvárosba

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sóreg Norbert – TT-ről Jászkarajenő-Törtelre
2. Gáll Károly – TT-ről Abony-Vezsenybe
3. Farkas Levente – Kiskunlacházáról Nagyszokolóra beo.lp.
4. Nátulyné Szabolcsik Eszter – Vecsésről Tököl-Halásztelekre beo.lp.
5. Lénárt Tibor – exm. Monorierdőre
6. Tóth Emese Tünde – beo.lp. Ráckevére
7. Tamás Balázs – beo.lp. Kiskunlacházára
8. Papp Szabolcs – exm. Nagykőrösre
9. Csomós János – beo.lp. TI-ről Szigetszentmiklós-Kossuth utcába
10. Bartha Örs – Szolnokról felmentve

SZÜLETETT:

1. Lilla – Hánka Levente első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Fábián Zoltán – Abony-Vezseny
2. Thuróczy István – Tököl-Halásztelek

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sipos-Vizaknai Gabriella – TI-ről Göd-Szódligetre beo.lp.
2. Szabó Éva – TT-ről Pécelre beo.lp.
3. Kovács Zsolt Levente – Göd-Szódligetről TI-re
4. Sallayné Sziki Judit – Gödről felmentve
5. Riskó Jánosné – Kerepes missziói lp.
6. Esztergály Előd Gábor – Csömörre
7. Máthé Zoltán – exm. Gyöngyösre
8. Szénási Tamás – Tahitófaluról rend.áll-ba
9. Nagy Dávid – exm. Érd-Parkvárosba

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szénási László – Tahitófalu
2. Tariska Zoltánné – Pécel

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Fehér Sándor – Felsőnyékről TT-ra
2. Farkas Levente – Kiskunlacházáról Nagyszokolyra
3. Pál Tamás – Kajdacsról TI-re
4. Pál Tamásné – Kajdacsról TI-re
5. Molnár Zsolt – Faddra beo.lp.
6. Czeilingerné Jőrös Rozália – Mislára

SZÜLETETT:

1. Ábel Gergő – Nagy János harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Hatvani István – Gerjen
2. Hatvani Istvánné – Gerjen
3. Kiss Ernő – Decs

VÉRTESALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kovács Enikő – DT-ről Dunaújvárosba (Kulcs-Rác-almásra) beo.lp.

2. Kohn Zsolt Mihály – határozott idejű kinevezéssel Pálhalmán börtönlp.
3. Oláh László – határozott idejű kinevezéssel Pálhalmán börtönlp.

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Bogyó Ferenc – Törökbálint
- † Bolyki János – Szentendre, teológiai tanár
- † Orosz Ferenc – Pécel
- † Sebestyén Benedek – Nagykáta
- † Somogyi László – Szalkszentmárton
- † Szabó Imréné Szabó Éva – Sárbogárd

EGY HAJÓBAN EVEZÜNK!

TRÉNING – (LEENDŐ) REFORMÁTUS SAJTÓSOKNAK

Másfél napos médiatréning a sajtó iránt érdeklődő reformátusoknak – lelkipásztoroknak és világiaknak egyaránt – a Dunamelléki Református Egyházkerület szervezésében **2012. február 3-án és 4-én** (péntek délutántól szombat délutánig).

• A tréningen abban segítünk, hogyan kommunikálhatják hatékonyabban egyházmegyéjük, gyülekezetük híreit, életük fontos eseményeit. Megmutatjuk, hogyan lehet jól élni az internet adta lehetőségekkel. Megtanuljuk, hogyan kell meghívót, plakátot, programajánlót írni, hogy minél többen ellátogassanak egy-egy egyházi eseményre.

- Az előadásokon képet kaphatnak arról:
 - Hogyan építhetjük tudatosabban a kapcsolatot a világi és az egyházi sajtóval.
 - Hogyan kezeljük a médiát, hogy partnerünké válhasson?
 - Mit tehetünk azért, hogy pontosan az jelenjen meg a sajtóban, amit mi szeretnénk?
 - Hogyan működnek a közösségi portálok?
 - Hogyan és mire használjuk a Facebookot?
 - Mire érdemes figyelni a gyülekezeti újságok szerkesztésénél?

A Dunamelléki Református Egyházkerület médiatréningjén ezekre a kérdésekre is válaszolunk. A tréninget az egyházkerület sajtószolgálat, a Parókia Sajtószolgálat szakemberei tartják.

A média működése, általános, rövid áttekintése
Hogyan működik, kik irányítják, mit kell tudni az újságírókról? (30 perc + kérdések)
Előadás: Fekete Zsuzsa

Kommunikálunk, de mit?

Semmitmondás vagy konkrétumok (kisfilmmel, példakal, gyakorlattal). (2 óra)
Tréner: Fekete Zsuzsa

Virtuális titkok

Az internet adta lehetőségek. Mire jó a Facebook?
Előadó: Füle Tamás

Milyen a jó internetes honlap, és hogyan használjuk?

(példák és gyakorlat)
Előadó: Füle Tamás

Hogyan írunk plakátot, programot, szórólapot?

Mi fontos és mi nem. Alapvető szabályok (gyakorlat).
Előadó: Fekete Zsuzsa, Füle Tamás

Lezárás, visszajelzés.

Trénerek:

A tréninget a Dunamelléki Református Egyházkerület Parókia Sajtószolgálatának szakemberei tartják:

- **Füle Tamás** szerkesztőségvezető, az első magyar református internetes portál alapítója,
- **Fekete Zsuzsa** újságíró, mentálhigiénés szakember

Időpont: **2012. február 3-4.** péntek délutántól szombat délutánig

Helyszín: **Ráday Konferenciaház, Galyatető**

A teljes hétvége, vagyis a tréning, a szállás és az étkezés (reggeli, ebéd, vacsora) is díjmentes, a költségeket teljes egészében a Dunamelléki Református Egyházkerület fizeti.

További információ és jelentkezés a sajtószolgálatnál:

Fekete Zsuzsa | 30 505 0341 | sajto@raday28.hu

A DRESZKK Mátraházai Konferencia-központja

2012-ben is szeretettel várja
egyéni vendégeit, gyülekezetek, oktatási
és szociális intézmények csoportjait.

Januári lelkészi pihenőhét 10% kedvezménnyel

5300 Ft/fő/nap+Áfa helyett 4770 Ft/fő/nap+Áfa
2012. január 2-január 8.

Januári konferencia- vagy szüneti turnusok

2012. január 16-22., január 27-29.

Februári konferencia- vagy szüneti turnusok

2012. február 5-8., február 20-23., február 27-29.

Márciusi szabad turnusok

2012. március 1-4., március 9-11., március 16-25.

Húsvéti egyéni vendég hét

2012. március 30-április 12.

Pünkösdi hétvége

2012. május 25-27.

Nyári szabad turnusok

2012. június 2- június 8., június 11-17.

2012. július 1-5., július 9-22.

Részvételi díjak

Teljes díj: 7000 Ft+Áfa/fő/éj (teljes ellátással)

Református egyháztag: 5600 Ft+Áfa/fő/éj

Csoportdíj 5300 Ft+Áfa/fő/éj

Kétágyas szoba 1 fő részére 10.000 Ft+Áfa/fő/éj

Ijúsági csoport tetőtéri elhelyezéssel:

3500 Ft+Áfa/fő/éj

Idegenforgalmi adó 400 Ft/fő/éj –

(gyermek, tanuló és nyugdíjas nem fizeti)

Kedvezmények:

0-2 éves korig ingyenes, 2-10 éves gyerek 50%,
10-14 év között 25%, 14 év feletti tanuló, hallgató 10%

Üdülési csekket elfogadunk!

További információ: www.matrahaza.parokia.hu
honlapunkon

Foglalás, tájékoztatás telefonon: 06-37-374-011

mobiltelefonon: 06-30-205-8568

emailben: refudulo@gmail.com

Budainé Terjék Judit intézetvezető lelkésznél

Akciós Hetek Galyatetőn a Ráday-konferenciaházban:

2011. december 5-18.,
2012. január 16-20., január 23-27.

KÉTFÉLE KEDVEZMÉNY KÖZÜL VÁLASZTHATNAK A VENDÉGEINK:

Minimum 3 éj esetén: 5300 Ft/fő/éj teljes ellátással

VAGY CSALÁDOSOKNAK:

Minimum 3 éj esetén: 5600 Ft/fő/éj teljes ellátással
**+ két felnőtt után egy gyermek
ingyen ellátásban részesül**

Amint leesik a hó és a mátraszentimrei sípark meg-
nyit, kedvezményes sípanzióval várjuk vendégeinket!

Az árak az áfát nem tartalmazzák!
Idegenforgalmi adó (18 év felett) 330 Ft/fő/éj.

Üdülési csekket elfogadunk.

Szállásfoglalás, érdeklődés további kedvezményekről:

dr. Miklósné Szegváry Veronikánál
06 30 663 95 60

galyaref@gmail.com

<http://www.galyateto.parokia.hu>

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész

Készült az O. A. Invest gondozásában